

מזון על ידי שליח, אבל בשפט וימים טובים מבאים לה מזון על ידי הקדוש ברוך הוא. אוי לאשה שמתפרקנסת על ידי שליח, והרי פרשווה ביוונה, שאמר והנה עליה זית טרף בפיה, ולמה עליה זית? אלא אמרה הינה, רبون ה

עוזלים
, יהי מזוני מסור בידך ויהי מזוני מסור פניו, ולא היה מתוק ומסור ביד שליח, ומשלים במקום זה מטטרו". ועוד, שכינה נקראת תפלה של פסח מצד הימין, תפלה ראש השנה מצד השמאלו, תפלה שבועות מצד העמוד האמצעי, יהו"ה הוא בכל מקום לקלבל אותה ולמתקו את כל הקומות.

דבר אחר, שמעו הרים את ריב יהו"ה, מה זה ריב יהו"ה ומה זה הרים? ריב יהו"ה זו השכינה, הרים אלו האבות, ריב היא קטטה ומחלקת לקדוש ברוך הוא על בניה שם בגולות, ובזמן שאיןם בגולות, היא ריב אלו על אותם הענים שהולכים מגנושים ממקומם כדי שירחם עליהם, והכתבו מוכית, וזה שכתבו או יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי. שני שלומות, אחד עם השכינה, שהיא העני אצלו על העני, וממי הוא העני שעושה ריב בשכליו? וזה העני שהוא מצד של צדיק, וכל שכן כצדיק שהוא חרב ויבש בשמונה עשרה הברכות של התפללה, וצועקים לקדוש ברוך הוא, ונאמר אליהם אז יקאנני ולא עננה.

ובמו ששבכינה התחזונה היא ריב על צדיק שהוא חי ה

עוזלים
, חרב ויבש, (הר מבית המקדש וועלות), אך הוא ריב השכינה

אייתי לה מזונא על ידי שליח, אבל בשפט ויוםין טבין אייתי לה מזונא על ידא לקודשא בריך הוא, ווי לאתפא דאטפרנטש על ידי שליחא, והא אויקמווה ביונה, דאטפר (בראשית ח יא) והנה עליה זית טרף בפיה, ואמאי עליה זית, אלא אמרת יוונה, רבון עלמין, תהא מזונא דילוי מסורה בידך ותהא מרייא בזית, ולא תהא מתוקה ומסורה ביד שליח, ושליח בהאי אתר דא מטטרו"ן, ועוד שכינטא אתקראיית צלotta דפסחא מטטרא דימינא, צלotta דשבועות הسنة מטטרא דשמאלו, צלotta דשבועות מטטרא דאמצעיתא, יהו"ה אהיה בכל אחר לקבלא לה, (ולתקוני מאני קרכא).

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (Micah ו כ), מאן ריב יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא שכינטא, הרים אלין אבון, ריב אידי קטטה ומחלקת לקודש בריך הוא, על בניה דין בגולות, ובזמן איןון בגולות, אידי ריב לגביה על איןון מסכניין דאזורין מתפרקין מארתו, בגין דירחים עלייהו, וקרוא אובח, הדא הוא דכתיב (ישעה כז או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכינטא דאייה ריב לגביה על מסכנא, ומאן איהו מסכנא דעבדת ריב בגיןה, דא מסכנא דאייהו מטטרא דצדיק, וכל שכן פד צדיק דאייהו חרב ויבש בה"י ברכאנ דצלotta, ואיזוחין לגבי קודשא בריך הוא, ואתפר לגביהו (משל א כח) אז יקראנני ולא עננה.

ובמה דשבינטא פטהה איה ריב על צדיק דאייהו ח"י עלמין, חרב ויבש, (הר מבית המקדש ויבש מנכסים וועלות), וכי איהו ריב שכינטא על אלה בגיןה עם קודשא בריך הוא, ועליהו אתר